

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου και καλό

Δεκαπενταύγουστο,

Βλέπω τα ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια και σκιρτάει η καρδιά μου. Όλοι για διακοπές κι όλοι στη θάλασσα! Κι όλο κόβουνε συντάξεις κι όλο πείνα και δυστυχία στα νέα κι όλο εκπώσεις στα μπακάλικα κι όλα τα καράβια γεμάτα κι όλοι στις παραλίες! Η θάλασσα, αυτή η θάλασσα η καταγάλανη, η χαρούμενη ελληνική θάλασσα που είναι σαν παιγνιδιάρια, φιλική, ερωτική αγκαλιά. Δεν μπορώ να την βγάλω από τη σκέψη μου κι από την καρδιά μου. Δεν ξέρω, Γιώργο, δεθήκαμε μ' αυτή τη γη, την αγαπήσαμε, συνηθίσαμε και βολευτήκαμε στον τρόπο ζωής, όμως τη θάλασσα; Εγώ τουλάχιστον, δεν φίλιωσα με την εδώ θάλασσα. Και να είναι Δεκαπενταύγουστο, τα καλοκαιρινά Χριστούγεννα που σε όλη τη χώρα γίνονται χαρές και πανηγύρια.... Κι έρχονται πάλι οι αναμνήσεις και με παίρνουν παιδί μπροστά στην απλωσιά, στην απεραντώσιμη του υγρού στοιχείου, στο παιγνίδισμα του νερού ανάμεσα στα βραχάκια της ακτής, εκεί που έβλεπες κατακάθαρο το νερό, να το πεις στο ποτήρι.

Κι έρχεται κι η μεγάλη γιορτή, επιστέγασμα της όλης γιορτερής περιόδου του καλοκαιριού, η Κοίμηση της Θεοτόκου. Δεν είναι μόνο θρησκευτική γιορτή. Στην ελληνική παράδοση η Παναγία δεν είναι μόνο μητέρα του Θεού, είναι η θεότητα Μητέρα. "...εν τη κοιμήση τον κόσμον ου κατέλειπες Θεοτόκε...". Είναι πάντοτε παρούσα συνοδοιπόρος ελπίδα και παρηγοριά. Είναι η Ελεούσα, η Παρηγορήτρα, η αγκαλιά του κόσμου.

Ο λαός μας την έχει δεχτεί σαν πρόεκτηση της έννοιας μάνα. "Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι" και την έχει στολίσει με τόσα επαινετικά και δοξαστικά επίθετα. Μεγαλόχαρη, Παντάνασσα, Πολυεύσπλαχνη, Κεχαριτωμένη, Θεομήτορα, Οδηγήτρια, Σκέπη του κόσμου και τόσους δοξαστικούς ύμνους. Η Παναγία έχει λατρευτεί από όλους τους χριστιανικούς λαούς και στο δικό μας λαό έχει τόσο δεθεί με την παράδοση που ξεχωρίζει από όλο το συναξάρι των Αγίων, έχει γίνει πλέον η θεότητα η φιλική, η ανθρώπινη, σαν παρουσία στην οικογένεια, στην κάθε κατάσταση, στην κάθε δύσκολη περίπτωση ελπίδα και παρηγοριά.

Και πάλι οι αναμνήσεις στην παροικία μας, με τόσες σημερινές εκκλησίες. Όταν ήρθα βρήκα δύο μόνο ναούς, την Αγία Τριάδα και την Αγία Σοφία, που οι δύο έχουν γίνει διατηρητέα κτίσματα. Γνώρισα και το τότε Μητροπολίτη Θεο-

φύλακτο. Έναν σοβαρό και μορφωμένο κληρικό που διαδέχτηκε τον Τιμόθεο Ευαγγελινίδη, αν θυμάμαι καλά, γιατί δεν τον πρόλαβα. Πρόλαβα όμως τον ιερέα Ιωάννη Ευαγγελινίδη που ήταν για χρόνια στην Αγία Τριάδα και έχει παντρέψει τους πιο πολλούς παλιούς. Ήταν οι εποχές που ερχόντουσαν τα πρώτα κύματα. Ήταν στον καιρό που δημιουργήθηκε το θέμα με την Κοινότητα και ο πάτερ Ιωάννης έφυγε αλλά με καλή περιουσία. Ο άλλος ιερέας ήταν ο Χρυσόστομος Κλαβίδης στην Αγία Σοφία, πολύ καλός σαν άνθρωπος αλλά όχι τόσο ιεροπρεπής. Αρχιμανδρίτης νομίζω που έμεινε στο πολύ κοινό ο Παπα-Κλαβίδης. Θα πρέπει να τα ξαναπούμε στις αναμνήσεις εκείνων των καιρών.

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Κλείσε το παράθυρο, φίλε, δεν το μπορώ το σφύριγμα του πλοίου. Μην μου μιλάς γι' ακρογιαλιές για τζάκια και κουκουναριές και κείνο το γιασεμί στην αυλόπορτα. Ξαπλώσου στην ηλεκτρική κουβέρτα, είναι καλά, ας το πιστέψουμε. Κι έλα ν' αλλάξουμε κουβέντα.

Σκύψε κι εσύ και παραδέξου το. Αξιοπρέπεια είναι το μεγάλο σπίτι, το ακριβό αυτοκίνητο κι ένα σκυλί από ράτσα. Είμαστε οι "εν τη αλλοδαπή καλώς αποκαταστημένοι". Έλα να ξεχάσουμε πρέπει να ξεχάσουμε. Μα κλείσε το παράθυρο που θυμίζει εκείνο στο χωριό που χαιρετάει τον ήλιο. Δεν το μπορώ κατάλαβες, με τυραννάει το σφύριγμα των πλοίων και θέλω, πρέπει να ξεχάσω.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη με τις ευχές μου,

Αποψή μου είναι πως ο Αύγουστος στο βόρειο ημισφαίριο είναι ο πιο όμορφος μήνας τού καλοκαιριού και το κερασάκι στην τούρτα η γιορτή της Παναγίας, μια ευκαιρία για να γιορτάσουν οι Κωνσταντινοί και Κωνσταντίνες με όλα τα υποκοριστικά τους. Είναι γεγονός ότι οι Χριστιανοί έχουν θεοποιήσει την Παναγία και οι Έλληνες την λατρεύουν επειδή την βλέπουν σαν παρηγοριά στα προβλήματά τους και είναι γεγονός πως όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε απόγνωση θυμάται την πίστη του. Να ευχθώ από σήμερα, λοιπόν, χρόνια πολλά στους Κωνσταντινούς και Κωνσταντίνες φίλες μας την προσεχή Δευτέρα.

Τον Αύγουστο, ακόμη και η θάλασσα γίνεται ελκυστική επειδή μάς δροσίζει στον πιο θερμό μήνα, αλλά θα έλεγα πως η ελληνική θάλασσα εκτός από την αναμφισβήτητη γοητεία της είναι άρρηκτα δεμένη και με την ιστορία μας. Ο Έλληνας και η θάλασσα έχουν γράψει λαμπρές σελίδες δόξας, ενδιαφέροντες μύθους, αλλά και απερίγραπτες τραγωδίες.

Ο Αύγουστος ήταν όμορφος μήνας και στην Αλεξάνδρεια, γιατί κι' εκεί είχαμε πανέμορφες παραλίες με καθαρά νερά. Η οικογένειά μου παραθέριζε κάθε χρόνο σε ένα θέρετρο κοντά στο παλάτι τού βασιλιά Φαρούκ και μού έρχεται στο νου η πλακατζού θεία Ζαχαρώ, που έβαζε ένα τριαντάφυλλο στο αυτί και τον περίμενε κοντά στις ράγες να περάσει με το τρένο που οδηγούσε ο ίδιος. Δεν μπορώ να φανταστώ τί σκεπτόταν όταν ο βασιλιάς έβλεπε την παχουλή θαυμάστριά του με το τριαντάφυλλο σ' αυτί, ενώ η μάνα μου προσπαθούσε να συμμαζέψει την αδελφική της φίλη.

Τον Αύγουστο κάναμε κατασκίνωση με την προσκοπική ομάδα μου στο ίδιο

θέρετρο με τον αδελφό μου και τα παιδιά της θείας Ζαχαρώς, και κάθε βράδι έρχονταν οι γονείς μας για να παρακολουθήσουν το ψυχαγωγικό πρόγραμμά μας στο campfire. Ομορφες αναμνήσεις από ανέμελα χρόνια, που προσπάθησα να μεταφέρω και στα παιδιά μου στην Αυστραλία με κοντινές εκδρομές και μακρινά ταξίδια με το αυτοκίνητο στην Αυστραλία.

Εσύ φίλε μου ανέφερες τις εκκλησίες στο Σίδνεϊ, εγώ θα αναφέρω την μία εκκλησία στο Αντελάιντ, τον Ταξιάρχη, με ιερείς τότε τον αιδ. πατέρα Μιλτιάδη Χρυσσαυγή που με πάντρεψε κιόλας και τον σύγγαμπρό του μακαριστό πατέρα Κυριάκο Ψάλιο. Όταν η Κοινότητα Αντελάιντ αποχώρησε από την Αρχιεπισκοπή, οι δύο νεαροί τότε ιερείς παραιτήθηκαν και δημιούργησαν δύο νέες Ενορίες Κοινότητες αυξάνοντας σε τρεις τις εκκλησίες στο Αντελάιντ, αν και υπήρχε ακόμη μια εκκλησία με... ανεξάρτητο ιερέα.

Όταν «μετανάστευσα» από το Αντελάιντ στο Σίδνεϊ, συνάντησα τον αιδ. πατέρα Ιωάννη Καπέτα με τον οποίο είχαμε γνωριστεί στο Αντελάιντ και ακόμη συνεχίζουμε την πολύχρονη φιλία μας. Θυμάμαι στο Σίδνεϊ και τον δημοφιλέστατο παπά-Γιώργη Κατέρη στον ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, που θα πρέπει να έχει παντρέψει τους μισούς μετανάστες της εποχής του, έναν ανθρώπινο ιερέα που ζούσε και γλεντούσε κοντά στους πιστούς και τον έβλεπαν σαν δικό τους άνθρωπο.

Εχουμε πολλά να πούμε ακόμη καλέ μου φίλε, αλλά πολλές φορές διερωτώμαι ποιός επιτέλους θα γράψει την ιστορία αυτής της μεγάλης και δημιουργικής παροικίας. Οχι, Γρηγόρη, μην κυττάς εμένα γιατί πρόκειται για ένα μεγάλο έργο, με πολλή έρευνα και μόνο ένας ή και δύο έμπειροι ακαδημαϊκοί θα μπορούσαν να το κάνουν...

Αύγουστος

Έχει ο Αύγουστος, παιδιά, φρούτα πολλά και ζουμερά και στρογγυλό φεγγάρι σωστό μαργαριτάρι.

Γιορτάζει τώρα η Παναγία, θα πάμε στο ζωκλήσι και στην εικόνα της μπροστά καθείς θα γονατίσει.

Κι ένα κεράκι ευλαβικά θ' ανάψουμε εκεί και στη μητέρα του Χριστού θα πούμε προσευχή.